

Vakmisszió Baján

János kárpizetűn egyházunk Vakmissziójának tagjai teljes-tettek szolgálatot gyülekezetünkben. Ez egy hivatalos kárpizetűny, viszont ami márggátté van: egy csoda. A szászszetűtel (szolgálatot teljes-teni) jelentűse gazdag tartalom, buzdű-tűs erű, cselekvű hitű által vűjtűrthetűvű.

Sokunkat gondolkodűsra kűsztetett a felismerűs: mennyire nem terműszetes, hogy kinyitom a Bibliűtűrű olvasom. Gyengűn, illetve nem lűtűsű tűrsainknak amennyivel kevesebb a lehetűsűgűk az lge olvasűsűra, annyival nagyobb az akaratuk, kitartűsűk. Mi lűtűsűk szembesűltűnk a tűnnyel: milyen "űzterműszetes" szűmunkra a Biblia olvasűsa, műg is oly kevűsszer adunk ezűrtű hűjűt.

Kűlűnűs figyeleműs vűrakozűs elűzte meg Erdűdy Viktor igehirdetűsűt. Elűadűnk egyűnisűge, beszűdstű-lusa mindnyűjűnkat magűjval ragadott. Gondolatainak egyszerűsűge, kűvethetűsűge kűnnyedűn irűnyű-totta figyelműnk a lűnyegre. Sokűle stű-lusban, műdszerrel evangelizűjűhatunk, de mind kűzűl a legeredműnyesebb, ha egyszerűen beszeretűjűk az embereket Isten kűzűssűgűbeűs a gyűlekezetekbe. Űrezhetűk, vendűgeink rendelkeznek az effajta szeretni tudűsű kűpessűgűvel.

Dűlutűjűnk műg kűzvetlenebb, bensűsűgeesebb egyűttűben telt el. Sok-sok ismerettel gazdagodtunk a missziűsű letűvel, mindennapjaival kapcsolatban. Beszűlgetűnk a lűtűsű segűtűk odaadűsű munkűjűrű, a technika nyűjtotta lehetűsűgekrűl, a munkűbaűjűs esűlyeirűl, a vakvezetű kutyűjű jelentűsűgűrűl, a nyűri tűborokrű. Kűzbe vehettűnk egy Braille-fűle pontű-rűssel kűszűltű kűnyvet, elűmulhattunk azon, hogy az ily műdon kinyomtatott Biblia negyvenezer oldalbűűjű, Űs megtanultuk, hogyan kell eligazodni a nem lűtűsűk szűműra kűszűltű karűrűn. Az elhangzottak alapűjűn pedig kirajzolűdott elműnkben a felismerűs: minden dolgunkű sajűjtű dűntűseinkenűs hozzűjűjűjűnkon műűlik.

Ezűton szeretűk műg egyszerű hűjűjűt adni Istennek ezűrtű a megtartűsű egyűttűűrtű, ahogy szű-vűnkűrűmmel telt megűs gondolataink azűta is visszatűrűnek ehhez a gyűnyűrű szombathoz.

Vűgűl el ne feledjem megemlű-teni Viktor zongorakű-sűretűűsű testvűreinkű nekiszolgűlatait, melyeket az Űsrűűgye melletti fegyelmezett elkűteletűsűgű, odaadűsű hatottűjű. Tű-zes szűműű nekűnk kűzűsűsen is elűnekeltűk, melynek utolsű versszakűjű idűzem: "űzSzent vagy, szent vagy, szent vagy! Nem lűtűja fűnyed, nem csodűjűhat tűged a bűnűsű fűldi szem./Mindenhatűsű Isten, műg is bű-zik lelkem, MEGLűTLAKű tűged majd a mennyben fenn." Űgy legyen!

Á

Mã;tyÃ;si Anita